

Πτωχός τις ἔφραττε τὴν θύραν τοῦ ζαχαροπω-
λείου. Ἦτο γέρον, ἄραψ, τυφλός! Ἐλεημοσύνη!...
ὅλα τὰ γλυκίσματα τοῦ κόσμου ἐπέταξαν ἀπὸ
τὸν νοῦν τοῦ Εὐγενίου. . . ὁ Εὐγένιος σταματᾷ,
γυρίζει τὴν πλάτην εἰς τὸν ἤδη μειδιῶντα ζα-
χαροπώλην, καὶ βλέπων ὅτι ὁ γέρον δὲν εἶχεν ὀ-
φθαλμοὺς νὰ ἀντικρύσῃ εἰς τοὺς ἰδικούς του, τοῦ
βάλλει εἰς τὴν παλάμην τὴν δραχμὴν, καὶ τῷ
λέγει·

— Πρόσεχε, γέροντά μου, μὲ αὐτὸ ποῦ κρα-
τεῖς ἀγοράζεται ἐν γλυκίσμα χονδρὸν καὶ μεγά-
λον.

Ἡ μήτηρ τοῦ Εὐγενίου ἐδάκρυσε, ἀλλ' ἐσκέ-
φθη ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἐνοήσῃ τὴν ταραχὴν τῶν
παιδίων, καὶ οὔτε λέξιν ἀνέφερε πλέον περὶ τοῦ
γλυκίσματος. Καὶ τὰ δύο ἐκοιμήθησαν εὐχαριστη-
μένα μὲ τὸ τεμάχιον τοῦ ἄρτου, ὅπερ εἶναι ὀρε-
κτικώτατον ὁσάκις προηγείται ἔργον τι ἀγαθὸν
καὶ θεάρεστον.

Τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἀνέτειλεν ἥλιος περιλαμπής καὶ
ἐπαρηγόρησε τὸν ἐξώστην καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν.

Τὸ πρόγευμα ἠτοιμάσθη, ὅλοι κάθηνται περὶ
τὴν τράπεζαν, ἡ ὄρεξις ἦτο ἀκμαία, τὰ πάντα
λοιπὸν εὐχάριστα. . . Ἄλλ' ὦ ὑπερβολὴ καὶ θαυ-
μασμοῦ καὶ ὀρέξεως! δύο χονδρά καὶ μέγала
γλυκίσματα ἀναφαίνονται ἐκεῖ, ὡσεὶ ἀπὸ τοὺς οὐ-
ρανούς καταβάντα, θερμὰ θερμὰ, ὡσεὶ φερόμενα
ἐπὶ πτέρυγος ἀγγέλου. Τὸ θέαμα ἦτο περικαλλές,
μαγικώτατον.

— Καὶ πόθεν ἔρχονται; Μαμμὰ, ὦ πόθεν μᾶς
ἔρχονται;

— Ὁ πτωχὸς ἀράπης σου τὰ στέλλει, τέκνον
μου! εἶπεν ἡ μήτηρ μειδιῶσα. Ὡ δὲν ἤξεύρεις πό-
σον πλούσιος εὐχῶν εἶναι ὁ ἐπαίτης, πόσον ἰσχύ-
ουν αἱ παρακλήσεις του, διότι ὁ Θεὸς φροντίζει
νὰ πληρῶσῃ δι' αὐτόν.

Κατὰ τὸ Γαλλικόν.

Z.

Ὁ φιλόσοφος Πλωτῖνος, ὅστις ἔζη κατὰ τὸν Γ'.
μετὰ Χριστὸν αἰῶνα, ποτὲ δὲν συγκατετέθη νὰ
ἀφήσῃ νὰ κάμωσι τὴν εἰκόνα του. Ἐλεγε δὲ πρὸς
τὸν μαθητὴν αὐτοῦ Ἀμέλιον, ὅστις εἰς μάτην τὸν
παρεκάλει νὰ συγκατανεύσῃ νὰ ἐξεικονισθῇ. « Ἄρ-
κει, ἔλεγεν, ὅτι εἴμεθα καταδεδικασμένοι νὰ φέ-
ρωμεν μεθ' ἡμῶν τὴν εἰκόνα ταύτην, ἐν τῇ ὀ-
ποία ἡ φύσις μᾶς ἐγκαθεῖρξε, ὅχι δὲ καὶ νὰ θέ-
λωμεν νὰ καταλίπωμεν εἰς τοὺς μεταγενεστέρους
τὴν εἰκόνα τῆς εἰκόνας ταύτης, ὡς θέαμα δῆθεν
ἄξιον τῆς προσοχῆς τῶν ἐπερχομένων αἰῶνων.

Εἰς χεῖρας Φριδερίκου τοῦ Μεγάλου, βασιλέως
τῆς Πρωσσίας, περιῆλθε ποτε σάτυρά τις πικρῶς
αὐτὸν κακολογοῦσα. Ἀναγνώσας δὲ αὐτὴν ὁ ἡ-
γεμὼν ἀταράχως, προσεκάλεσε τυπογράφον πινὰ
καὶ δούς αὐτῷ τὸν χειρόγραφον λίβελλον, — Ἐκ-

τύπωσον τοῦτο, εἶπε· εἶναι καλὴ ἐπιχείρησις καὶ
πολλοὺς θὰ ἔχῃς τοὺς ἀγοραστάς.

Εἰς χωρικόν τινα δήμαρχον παρουσίασαν παι-
δίον τριετές ὅπως ἐγγράψῃ αὐτὸ εἰς τὰ ληξιαρχικὰ
βιβλία. Ὁ καλὸς δήμαρχος, πιστὸς εἰς τοὺς τύπους
του, τὸ ἐνέγραψεν οὕτω. « Σήμερον, τὴν, κτλ. ἐκ
τοῦ δεῖνα καὶ τῆς δεῖνα καὶ ἐν νομίμῳ γάμῳ ἐ-
γεννήθη παιδίον τριετές. » κτλ.

Ἐτερός τις δήμαρχος, Γάλλος, εὐεργέτης τοῦ δή-
μου του, ἐπορεύθη πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν Παρισίων
καὶ ἐκεῖ ἀπέθανεν. Οἱ συνδημόται του χωρικοὶ,
εὐγνωμοσύνη πρὸς αὐτὸν φερόμενοι, ἀνήγειραν αὐτῷ
τάφον, ἐφ' οὗ προσκληθεῖς ὁ δημοδιδάσκαλος τοῦ
χωρίου ἐπέγραψεν « Ἐνταῦθα κεῖται ὁ K. B. . . ἐν-
ταφιασθεῖς εἰς Παρισίους. »

Ἵποκριτὴς τοῦ Θεάτρου τῶν παλαιῶν Ἀθηνῶν,
μέλλων νὰ ὑποκριθῇ τὸ πρόσωπον βασιλίσσης, ἤρ-
νειτο νὰ παρουσιασθῇ ἐπὶ τῆς σκηνῆς διότι δὲν εἶχε
συνοδείαν πολυάριθμον. Ἀνυπομονούντων δὲ διὰ
τὴν βραδύτητα τῶν θεατῶν, ὁ ἐργολάβος Μελάν-
θιος ὤθησε τὸν ὑποκριτὴν ἐκόντα ἄκοντα μέχρι
τοῦ μέσου τοῦ θεάτρου ἐπειπὼν, « Συνοδείαν μὲ
ζητεῖς, καὶ ἡ γυνὴ τοῦ Φωκίωνος ἐξερχομένη στε-
ρεῖται τοιαύτης! » Εἰς τοὺς λόγους τούτους ἐν-
θουσιωδῶς ἐχειροκρότησε τὸ πλήθος καὶ περισσό-
τερον ἤθελεν ἐψυφημήσῃ ἂν ἐγνώριζεν ὅτι κατ'
ἐκείνην τὴν στιγμήν ἡ γυνὴ τοῦ Φωκίωνος ἐζύ-
μονε τὸν ἄρτον τῆς οἰκογενείας τῆς.

Ἐζήτηε τις ἀπὸ φίλον τοῦ τινα δάνειον 10 δραχ-
μῶν. Ὁ φίλος τῷ ἀπεκρίθη ὅτι δὲν εἶχε εἰμὴ ἐπτὰ.
Φέρε τὰς ἐπτὰ δραχμάς, εἶπεν ὁ πρῶτος, καὶ οὕτω
μοῦ μένεις χρεώστης τριῶν.

Σπαρτιάτης τις παρεπονεῖτο εἰς τὴν μητέρα
ὅτι τὸ ξίφος του ἦτο βραχὺ (ὅλων τῶν Σπαρτια-
τῶν τὰ ξίφη ἦσαν βραχεῖα). Πλησίαζε περισσότε-
ρον εἰς τὸν ἐχθρὸν, ἀπεκρίθη ἡ μήτηρ, καὶ θὰ τὸ
εὖρης μακρότατον.

Ἄνθρωπός τις εὐσεβὴς ἔλεγε. — Κατὰ πρῶτον
μὲν λόγον φοβοῦμαι τὸν Θεόν, κατὰ δεύτερον δὲ
ἐκείνον ὅστις δὲν τὸν φοβεῖται.

Π Ε Ρ Ι Α Η Ψ Ι Σ.

Οἱ Χρυσοθήραι, συνέχεια. — Περὶ Σεισμῶν,
συνέχεια. — Ἡ Παναγία τοῦ Τάσσου, Τέλος. —
Βιογραφίαι, Μαγδονάδος — Ὁ Ποιητὴς Ρεγάλδης.
— Ὁ Παπισμὸς καὶ ἡ Ἱεροκρισία. — Ποίησις. —
Ἠθικαὶ Μελέται, Περὶ Γυναικός. — Ποικίλα.
Εἰκονογραφίαι. — Ὁ Μαγδονάδος. — Σκηνὴ
ἱερεξεταστικῆ.

Παράτ. — Ὁ Ἵποκόμης τῆς Βραζελόννης.